

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.114/2020/6. szám

A Győri Ítéltábla a személyesen eljáró **dr. Szendrő-Németh Tamás** ügyvéd (cím2. I/10.) **felperesnek** a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (cím3. I/5., ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt **alperes-e** (cím1. II/4.) **alperes** ellen sajtóhelyreigazítás iránti perében a Győri Törvényszék 2020. július 23. napján kelt P.20.301/2020/10. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja. Kötelezi az alperest, hogy 5 napon belül az u.hu internetes hírportálon a 2020. május 2-án megjelent „Saját szabályszegését vette videóra az önjelölt s.b című cikkel azonos módon elérhetően és betűméretben tegye közzé a következő helyreigazítást:

"Helyreigazítás: Az u..hu internetes hírportálon 2020. 05.02. napján megjelent „Saját szabályszegését vette videóra az önjelölt s.b című cikkben (link: [valótlanul állítottuk azt, hogy önmagában aggályos az, hogy a cikkben említett, ügyvédként dolgozó b kerékpározva videózta a területet, mert a KRESZ előírja, hogy kerékpározás közben a kormányt mindkét kézzel tartani kell. Valótlanul állítottuk, hogy a b ennél is látványosabb szabályszegést követett el, amikor kerékpárral »simán tovább hajtott« a behajtani tilos tábla mellett és így annak ellenére, hogy ügyvédként dolgozik, »fittyet hányt a szabályok betartására«. Valótlan, hogy a videón látható mindkét irányból behajtani tilos tábla minden járműre, így a kerékpárra is vonatkozik.](https://u.hu/cikk/sajat-szabalyszegeset-vette-videora-az-onjelolt-s.-b.)

Ezzel szemben a valóság az, hogy a b a cikk tárgyát képező felvételt nem a kezében tartott, hanem a bukósisakján elhelyezett kamerával rögzítette. A videón látható, »mindkét irányból behajtani tilos« tábla az alatta megfogalmazott kivételekre valamint az árvízvédelmi töltésekkel kapcsolatos szabályozásra figyelemmel nem tiltja a kerékpárral való behajtást. Az ügyvédként dolgozó b a kamera használata, a kerékpárral történő behajtás során a cikk állításaival ellentétben nem szegett szabályt."

Mellőzi a felperest az állam javára 36.000 (harminchatezer) forint feljegyzett elsőfokú eljárási illeték, az alperes javára 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint perköltség megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket.

Korlátolt Felelősségű Társaság1 (cím1. II. em. 4. , Cg.01) az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni az állam javára 36.000 (harminchatezer) forint elsőfokú és 48.000 (negyvennyolcezer) forint másodfokú feljegyzett illetéket.

Korlátolt Felelősségű Társaság1 (cím1. II. em. 4. , Cg.01) tizenöt napon belül megfizetni a felperesnek 70.000 (hetvenezer) forint első-és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

1. A felperes ügyvéd, aki civiljogi aktivistaként blogot vezet és a youtube-csatornáján közzéteszi az általa készített videókat. 2020. április 5-én videofelvételt hozott nyilvánosságra azzal kapcsolatban, hogy a Dt.1-i víztárolóhoz nem lehet gépkocsival szabályszerűen behajtani és ott parkolni. Az ebben a tárgyban írt megkérésére a Ny-d-i Vízügyi Igazgatóság 2020. április 20-i válaszelevelét a blogja facebook oldalán közzétette.

2. A Dt.1-i víztárolónál a behajtani tilos tábla áthelyezéséről és a sorompó eltávolításáról 2020. április 30-án a youtube csatornáján, 2020. május 1-jén a blogja facebook oldalán kerékpáros bukósisakjára helyezett videokamerával készült felvételt tett közzé.

3. Az u.hu internetes hírportálon 2020. május 2-án jelent meg a „saját szabályszegését vette videóra az önjelölt s.b című cikk, ami a felperes által először 2020. április 30-án közzétett videofelvételből is tartalmazott részletet. A cikkben annak szerzője többek között azt állította, hogy „A videók kerékpározva videózza a területet, ami már önmagában aggályos, hiszen a KRESZ előírja, hogy kerékpározás közben a kormányt mindkét kézzel tartani kell. De, ami ennél is látványosabb szabályszegés az az, hogy a kerékpáros simán tovább hajt a behajtani tilos tábla mellett, ezt pedig jól dokumentálva még videóra is vette...Egy általunk megkérdezett szakértő azt mondta, hogy a behajtani tilos, vagyis ebben az esetben mindkét oldalról behajtani tilos tábla minden járműre, így a kerékpárra is vonatkozik. A biciklin ülve, azt hajtva csak is szabályt szegve lehet a táblán túl haladni. Ebben az esetben a kiegészítő tábla sem mentesíti a kerékpárosokat. A videók egyértelműen KRESZ szabálysértést követett el. A legmegdöbbentőbb az, hogy a felvétel készítője egyébként ügyvédként dolgozik, ennek ellenére fittyet hány a szabályok betartására.”

4. A felperes által videózott területen egy mindkét irányból behajtani tilos tábla van kihelyezve, alatta „kivéve vízügy engedéllyel” felirattal.

5. A felperes 2020. május 19-én e-mailben és levélben is sajtóhelyreigazgatási kérelemmel fordult az alperes-éhez. A papíralapú kérelmet tértivevényes küldeményként 2020. május 20-án adta postára, az 2020. május 21-én sikertelenül lett kézbesítve a szerkesztőség címén. A

felperes által a postai szolgáltatótól kért nyomkövetési adatok szerint a szerkesztőség 2020. május 21-én kapott értesítést a postától a térítendő levél érkezéséről, majd a küldeményt az elsőfokú eljárásban csatolt térítendő levél szerint 2020. június 5-én vette át.

6. A felperes a 2020. június 8-án előterjesztett keresetében a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. §-ára és a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 496. § (1) bekezdésére alapítottan sajtóhelyreigazgatási kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben a következő tartalommal: „Helyreigazítás: az u-hu internetes hírportálon 2020.05.02. napján megjelent »Saját szabályszegését vette videóra az önjelölt s.b című cikkben (link: <https://u.hu/cikk/sajat-szabalysegeset-vette-videora-az-onjelolt-s-b>.) valótlanul állítottuk, miszerint, a cikkünkben említett, ügyvédként dolgozó b kerékpározva videózta a területet, már önmagában aggályos, hiszen a KRESZ előírja, hogy kerékpározás közben a kormányt mindkét kézzel tartani kell. Ezzel szemben a valóság az, hogy KRESZ 54. § (7) bekezdése azt írja elő, hogy »Tilos elengedett kormányval kerékpározni«, a b pedig a kamerát nem a kezében tartva, hanem a bukósisakján rögzítve készítette a videót.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy ennél is látványosabb szabályszegés, hogy a kerékpáros simán tovább hajt a behajtani tilos tábla mellett.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a cikkben hivatkozott behajtani tilos, vagyis ebben az esetben mindkét oldalról behajtani tilos tábla minden járműre, így a kerékpárra is vonatkozik. A biciklin ülve, azt hajtva csakis szabályt szegve lehet a táblán túl haladni. Ebben az esetben a kiegészítő tábla sem mentesíti a kerékpárosokat. A videós egyértelműen KRESZ szabálysértést követett el. A legmegdöbbentőbb az, hogy a felvétel készítője egyébként ügyvédként dolgozik, ennek ellenére fittyet hány a szabályok betartására.” Ezzel szemben a valóság az, hogy a cikkben hivatkozott »behajtani tilos« tábla nem tiltja a kerékpárral történő behajtást, mivel az alatta szereplő kiegészítő tábla, az azon szereplő járműveken kívül a kerékpárra és az állati erővel vont járművekre vonatkozó korlátozást is feloldja az 1/1975. KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 14. § (1) bekezdése alapján, továbbá A vizek és a közcélú vízi létesítmények fenntartására vonatkozó feladatokról szóló 120/1999. (VIII.6.) Korm.rendelet 7. § (2) bekezdése értelmében »Az árvízvédelmi töltésen és az (1) bekezdésben meghatározott védősávon belül a fenntartó hozzájárulása szükséges különösen a jármű közlekedéséhez, kivéve a kerékpárra való közlekedést, állatok legeltetéséhez, hajtásához – a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 18. §-ának (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével -,anyagok ideiglenes tárolásához«, a kerékpáros közlekedés megengedett.”

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy a helyreigazgatást a kifogásolt cikkhez hasonló módon és terjedelemben jelentesse meg, valamint kötelezze őt a felperes felmerült költségeinek megtérítésére.

7. Arra hivatkozott, hogy a keresetleveléhez csatolt, a Ny-d-i Vízügyi Igazgatóság 2020. május 7-i és a V.megyei-i Kormányhivatal 2020. május 5-i tájékoztatása alapján az érintett, a videón látható útszakaszon a mindkét irányba behajtani tilos tábla ellenére kerékpárral lehetett közlekedni. A cikk szerzője egyértelműen valótlanságot állított azzal, hogy a behajtani tilos tábla mellett tovább hajtva a felperes annak ellenére követett el KRESZ szabályszegést, hogy a jogszabályok ismerete tőle fokozottan elvárható lenne, mivel

ügyvédként dolgozik. Hangsúlyozta, hogy magából a videofelvételből is megállapítható, hogy az sisakkamerával és nem a kamerát kézben tartva, a kerékpár kormányát elengedve készült, így az alperesnek az ezzel kapcsolatos tényállítása is minden alapot nélkülöz. Előadta, hogy a cikk tartalma alapján személye egyértelműen beazonosítható, figyelemmel arra is, hogy az általa korábban nyilvánosságra hozott videót az alperes a cikk részévé tette.

8. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Alaki védekezést arra hivatkozott, hogy a felperes nem tett eleget a Pp. 496. § (5) bekezdés a) pontjában írtaknak, mert nem igazolta, hogy a jogvesztő anyagi jogi határidőn belül sajtóhelyreigazgatási kérelemmel élt volna az alperes felé. A postai tértivevényes küldeményt az alperes csak 2020. június 5-én vette át, ez az időpont pedig túlnyúlik a perbeli újságcikk 2020. május 2-i megjelenésétől számított 30 napos határidőn. Állította, hogy a felperesnek a helyreigazgatási kérelem kézbesítésének 30 napon belül megtörténtét igazolnia kellett volna.

9. Érdemben arra hivatkozott, hogy a cikk a valóságnak megfelelően számolt be arról, hogy a felperes szabályt szegett, amikor a mindkét irányból behajtani tilos táblát figyelmen kívül hagyta. Az olvasók között ugyan a keresetlevélhez csatolt kommentekből is megállapíthatóan vita alakult ki arról, hogy lehet-e kerékpárral közlekedni a kérdéses útszakaszon, az alperes azonban mindössze ebben a közérdeklődésre számot tartó társadalmi vitában foglalt állást, vagyis ezzel kapcsolatos véleménynyilvánításával összefüggésben sajtóhelyreigazításnak nem lehet helye. Ugyanígy véleménynyilvánításnak tekintendő, hogy az alperes helytelennek találta azt, hogy a felperes nem két kézzel a kerékpár kormányát fogva közlekedett, hanem közben gesztikulált, mert ez a magatartás balesetveszélyt hordozott magában.

10. A felperes vitatta az alperesi alaki védekezésben foglaltakat, hangsúlyozva, hogy az általa megküldött, igazoltan azonban át nem vett e-mailból az alperes tudomás szerezhetett a helyreigazítás iránti szándékáról. Az alperes felróható, rosszhiszemű magatartásaként értékelendő, hogy a tértivevényes levél átvételére az arról szóló postai értesítést követően csak a jogvesztő határidő leteltét követően került sor. Előadta, hogy az alperes más ügyben is tanúsított már hasonlóan visszaélésszerű magatartást.

11. Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével a kereseti kérelmet elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes a pert megelőző sajtóhelyreállítási kérelemként az e-mailra nem, csupán a postai úton megküldött kérelemre hivatkozott. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által postán feladott küldeménnyel kapcsolatban a Pp. 495. § (1) bekezdése szerinti 30 napos határidő megtartása nem állapítható meg, a pert megelőző sajtó-helyreigazítási kérelem elkészt. Utalt arra, hogy a BDT2013.3039. számú döntés alapján a küldeménynek 30 napon belül, 2020. június 1. napjáig kellett volna megérkeznie a szerkesztőséghez, a postai kézbesítésre azonban csak 2020. június 5-én került sor. Részletesen kifejtette, hogy a pert megelőzően elkésztett előterjesztett sajtó-helyreigazítási kérelem esetén nem a per megszüntetésének, a keresetlevél visszautasításának, hanem a kereset ítélettel történő elutasításának van helye.

12. Az elsőfokú bíróság szerint az alperes felróható magatartására a felperes eredménnyel nem hivatkozhat, mert a felperes maga is felróható módon járt el, amikor a cikk megjelenését követő 18. napon adta csak postára a helyreigazítási kérelmét.

13. Tekintettel arra, hogy a konkrét esetben az alperes átvette a postai úton megküldött iratot, a postai kézbesítés korábbi megkísérlésének nincs jogi jelentősége. Miután az elkésett sajtó-helyreigazítási kérelem esetén a bíróságnak ítélettel kell döntenie, a törvényszék az alperes alaki és érdemi védekezését együttesen tárgyalta és bírálta el. Az alperes alaki védekezését a törvényszék az elsőfokú ítélet indokolásából kitűnően elutasította, az érdemi védekezését alaposnak találta.

14. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kerékpáros közlekedés vonatkozásában a KRESZ egyértelmű tilalmat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy elengedett kormányval nem lehet kerékpározni. A felperes nem vitatta, hogy kerékpározás közben a kormányt elengedte, a videón szereplő képanyag jobb megértéséhez gesztikulált. Miután ez a tevékenység nem tekinthető a KRESZ szerinti irányjelzésnek, a per tárgyává tett cikk a valóságnak megfelelően tartalmazta, hogy a kormány elengedésével a felperes szabályt szegett. Kifejtette, hogy a perbeli útszakaszon mindkét irányból járművel behajtani tilos KRESZ jelzőtábla került elhelyezésre. A táblán a „vizig és a földtulajdonosok” megjelölés szerepelt kivételként. E személyi körbe a felperes nem tartozik bele, ebből következően a felperes szabályt szegett, amikor a jelzőtábla mellett kerékpározva elhaladt. Ez pedig azt jelenti, hogy a perbeli újságcikk ezzel kapcsolatban is a valóságnak megfelelően tartalmazta a tényeket.

15. Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte azzal, hogy az ítéltábla a kereseti kérelemnek teljes körűen adjon helyt, egyúttal kötelezze az alperest a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült költségei viselésére. A gyakorolni kért felülbírálata jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjában jelölte meg. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok téves értékelésével jutott arra az álláspontra, hogy az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Pp. 495. § (1) bekezdése alapján az alperes helyreigazításra nem kötelezhető. A törvényszék a Pp. 279. § (1) bekezdésébe és az Alaptörvény 28. cikkébe ütköző módon értelmezte a jogszabályokat és értékelte a bizonyítékokat.

Állította, hogy a sajtó-helyreigazítás iránti kérelem előterjesztésére nyitva álló 30 napos anyagi jogi jellegű határidőt megtartotta. Az alperes joggal való visszaélést valósított meg, amikor a tértivevényes postai küldeményt az arról szóló értesítést követően csak a 30 nap letelte után vette át. Előadta, hogy az alperes több ügyben is hasonló módon rosszhiszemű magatartást, joggal való visszaélést valósít meg, emiatt előadása szerint a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság vizsgálatot indított az alperesi portárral szemben. Vitatta azt a megállapítást, hogy a pert megelőző sajtó-helyreigazítási kérelem előterjesztésével kapcsolatban felróható módon járt, amikor azt a cikk megjelenését követő 18. napon adta postára. Arra hivatkozott, hogy a kérelem megalapozottságához szükséges szakhatósági vélemények beszerzése indokolta, hogy nem a cikk megjelenését követően azonnal fordult kérelemmel az alpereshez.

Fenntartotta, hogy a KRESZ 14. § (14) bekezdéséből, valamint annak 3. § (2) bekezdéséből következően a cikkben megjelöltekkel ellentétben semmilyen szabályszegést nem követett el, sem a kerékpár kormányzása, sem a videófelvétel elkészítése során. Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a KRESZ 1. § (1) bekezdéséből következően a fellebbezéséhez csatolt tulajdoni lap és térkép alapján a kérdéses terület nem tartozik a KRESZ hatálya alá.

Hivatkozott az Országos Vízügyi Főigazgató 18/2017. számú utasításának 27. §-ára, valamint az elsőfokú eljárásban is már csatolt szakhatósági állásfoglalásokra.

16. Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a támadott ítélet helybenhagyását kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróságnak az alperesi alaki védekezésben foglaltakat elfogadva kellett volna a kereseti kérelmet elutasítania, ezt követően nem kerülhetett volna sor a kereset érdemi vizsgálatára. A felperes téved amikor arra hivatkozik, hogy a kereseti kérelmét a törvényszék az elkészttség okán utasította el. Ugyanakkor az ítéltáblának az alaki védekezést is érdemben kell vizsgálnia, a rendelkezésre álló adatok alapján pedig az állítható meg, hogy a pert megelőző sajtó-helyreigazítási kérelem előterjesztésére nyitva álló 30 napos anyagi jogi jogvesztő jellegű határidőt a felperes elmulasztotta. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy valamennyi, a cikkben megfogalmazott, a jelen perben sérelmezett közlés ténybeli alappal rendelkezik, a közérdekű vita részét képező szabad véleménynyilvánítás körébe tartozik, ebből következően azokkal szemben sajtó-helyreigazítás nem kérhető. A közéleti szereplő felperesnek fokozott tűrési kötelezettsége áll fenn a cikkben írtakkal kapcsolatban.

17. A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

18. Az ítéltábla előre bocsátja, hogy a másodfokú eljárásban a Pp. 373. §-a szerinti keresetváltoztatásra utólagos bizonyítás elrendelése iránti kérelem előterjesztésére nem került sor, az ezzel kapcsolatos feltételek fennálltára a felperes nem hivatkozott. Ebből következően a másodfokú eljárásban nem vehető figyelembe a fellebbezésnek az az érvelése, ami az elsőfokú eljárásban előadottakon túl arra hivatkozik, hogy a kérdéses terület nem tartozik a KRESZ hatálya alá. A másodfokú eljárásban a Pp.364.§ folytán alkalmazandó Pp. 220. § alapján, valamint a Pp. 373. § (3) - (5) bekezdése szerinti körben terjeszthető elő utólagos bizonyítási indítvány. A sajtó-helyreigazítási perekben ezt meghaladóan figyelemmel kell lenni a Pp. 497. § (2) bekezdésében foglaltakra is. A fellebbezéshez csatolt iratok közül a tulajdoni lap, a térképvázlat, a versenyszabályzat, a felperes által hivatkozott utasítás, a vízügyi igazgatóság dátum nélküli tájékoztatása a Pp. 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 220. § szerint a másodfokú eljárásban nem vehető figyelembe. Az újabb, 2008. 08. 02. napján megjelent cikkek nem alkalmasak arra, hogy a kereset tárgyául szolgáló tényállítások valóságtartalmát bizonyítsák. Az alperes ellen indult hatósági vizsgálat a csatolt irat szerint a felperesnek az elsőfokú ítélet meghozatal után kelt bejelentése alapján indult, az még nem zárult le. Ebből következően a hatósági vizsgálat ténye, az azt igazoló irat egyéb hatósági megállapítás hiányában nem rendelkezik bizonyító erővel a perben releváns tényekre.

19. Az elsőfokú bíróság ítélete lényegében kettős indokolást tartalmaz a kereseti kérelem elutasítását illetően. Az elsőfokú bíróság tényként rögzítette, hogy a felperes a Pp. 495. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogi jogvesztő jellegű határidőt elmulasztotta és részletesen kifejtette azt az álláspontját is, hogy ilyen esetben a kereseti kérelem ítélettel történő elutasításának van helye. Az elsőfokú ítélet érdemben semmilyen indokolást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy amennyiben az elkészttséggel kapcsolatos alperesi előadás helytálló, az alaki védekezést a törvényszék miért nem tartotta alaposnak. Amennyiben az lenne megállapítható, hogy a pert megelőző sajtó-helyreigazítási kérelem elkésztten került előterjesztésre a felperes részéről, úgy ebben az esetben a kereseti kérelem érdemi vizsgálatára nem kerülhet sor, mert az eredményes jogérvényesítés éppen e késelemre figyelemmel lenne kizárt. Mindezen megállapítás mellett azonban az elsőfokú bíróság

érdemben is vizsgálta a kereseti kérelmet és összességében az állítható meg, hogy ezen érdemi vizsgálat eredményeként utasította azt el.

20. Figyelemmel arra, hogy az alperes az alaki védekezését a másodfokú eljárásban is fenntartotta, az ítéltábla vizsgálta, mennyiben helytálló az az elsőbírói álláspont, miszerint a Pp. 495. § (1) bekezdése szerinti határidőt a felperes elmulasztotta.

21. A sajtóhelyreigazítási eljárásnak a pert megelőző helyreigazítási kérelemmel kapcsolatos szabályozása megegyezik az 1952. évi III. törvény (rPp.) 342. § (1) bekezdésében foglaltakkal. Ezért a rPp. 342.§ (19 bekezdésével kapcsolatos joggyakorlat, a PK 13. számú állásfoglalás a Pp. 495. § (1) bekezdése vonatkozásában is irányadó.

22. A PK 13. számú állásfoglalás úgy fogalmaz, sajtó-helyreigazítás elrendelése iránt csak akkor lehet pert indítani, ha a helyreigazítást kérő irat az előírt 30 napos határidőn belül megérkezik a sajtószervhez. Az ítéltábla előtt ismert az a bírói gyakorlat, ami az irat megérkezését azonosítja azzal, hogy a postai küldeményt a címzett ténylegesen át is veszi (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.630/2011/4., Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.740/2011/4.). Az alperes által hivatkozott BDT2013.3039. számú eseti döntés az irányadó tényállásra való figyelemmel nem tesz különbséget az irat megérkezése és annak kézbesítése között. Az ítéltábla álláspontja szerint azonban ezt a különbségtételt minden esetben meg kell tenni, amikor az igazoltan postára adott tértivevényes küldemény a szerkesztőség címére határidőn belül megérkezik, ugyanakkor annak szabályszerű kézbesítésére az alperes magatartására visszavezethetően csak a 30 napos határidő leteltét követően kerül sor. Amennyiben a felperes a pert megelőző helyreigazítás iránti kérelmét a szerkesztőséghez úgy juttatja el, hogy az irat a 30 napos határidőn belül oda igazolható módon megérkezik, a posta azt megkísérli kézbesíteni, az irat kézbesítésével kapcsolatos értesítést a címzett postaládájában elhelyezi, a kézbesítésre azonban az alperes magatartására visszavezethető okból nem kerül sor határidőn belül, úgy ebben az esetben a helyreigazítási kérelem a szerkesztőség címére megérkezettnek tekintendő. A 30 napos határidő számítása szempontjából nem az irat tényleges átvételének kézbesítésének van jelentősége, hanem annak hogy a küldemény a szerkesztőség címére megérkezik-e. Eltérő jogértelmezés oda vezetni, hogy a sajtószerv a saját egyoldalú magatartásával minden sajtó-helyreigazítási kísérletet megghiúsíthatna csupán azzal, hogy az általa is kockázatos tartalmúnak vélt újságcikkkel kapcsolatban a postai értesítést követően a tértivevényes iratot csak a határidő után veszi át.

23. Erre figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság amikor azt állapította meg, hogy az anyagi jogi jogvesztő jellegű 30 napos határidőt a felperes elmulasztotta.

24. A kereseti kérelmet érdemben vizsgálva az ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a jelen perben a kereset tárgyát a következő három állítás képezte: a kérekpár kormányát mindkét kézzel tartania kell a kérekpárosnak, a jelen esetben pedig a cikk állítása szerint a felperes e szabályt megszegve készítette a videofelvételt, a felperes a mindkét irányból behajtani tilos tábla ellenére közlekedett kérekpárral az úton, e két szabályszegést a felperes annak ellenére követte el, hogy ügyvédként nyilvánvalóan tisztába kell lennie a jogszabályi rendelkezésekkel. Ezen állításokból következően a felperes terhére rótt szabályszegés az, hogy a videokamerát kézben tartva kérekpározott olyan helyen, ahol egyébként az nem megengedett. Vagyis a kereseti kérelemnek nem képezte tárgyát –erre vonatkozó állítást

egyébként a cikk sem tartalmaz – hogy a felperes egyébként gesztikulált-e a videofelvétel elkészítése során, illetőleg mennyiben tekinthető szabályszegésnek az, ha egy kerékpáros az úton haladva tereptárgyakra rámutat.

25. A kereset tárgyává tett közlésrészletek tényállítások. Az alperes egyértelmű tényként fogalmazta meg, hogy a felperes kétféle módon is szabályt szegett a cikk részévé tett videofelvétel tanúsága szerint. A felek között vitatott volt, hogy a perbeli cikk állításai társadalmi vita részét képezik-e. Az alperes előadásából következően a kereset tárgyává tett állítások korábban nem képezték társadalmi vita részét. Különösebb magyarázatra nem szorul, hogy a cikk megjelenését megelőzően a kerékpáros közlekedés kapcsán a kormányzásról semmilyen vita nem folyt. A Dt.1-i víztároló környékével kapcsolatban nem az volt a kérdéses, hogy ott biciklivel lehet-e közlekedni, hanem az, hogy a terület megközelíthető-e gépkocsival, hogyan lehet a környéken autóval parkolni.

26. A perbeli újságcikk a kerékpár kormányának elengedését a videó elkészítésének módjához köti. A videó tartalmából – annak képanyagából, az ott hallható felperesi közlésből – az egyértelműen megállapítható, hogy a felvétel a bukósisakra felhelyezett kamerával készült, vagyis az alperes jobb tudomása ellenére állította a cikkben azt, hogy a felperes a videokamerázással szegte meg a kerékpár kormányzására vonatkozó KRESZ szabályt.

27. A KRESZ 14. § (14) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az (1) bekezdés n) pontjában említett jelzőtábla alatt (ez a mindkét irányból behajtani tilos tábla) „kivéve engedéllyel”, „kivéve taxi”, vagy „kivéve ... (tömegközlekedési vállalat)” feliratú kiegészítő tábla van, az útra engedéllyel rendelkező vagy a kiegészítő táblán feltüntetett járművel, továbbá kerékpárral és állati erővel vont járművel szabad behajtani. A 120/1999. (VIII.6.) Korm.rendelet 7. § (2) bekezdése szerinti az árvízvédelmi töltésen és az (1) bekezdésben meghatározott védősávon belül a fenntartó hozzájárulása szükséges különösen a jármű közlekedéshez, kivéve a kerékpárral való közlekedést, állatok legeltetéséhez, hajtásához – a Természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 18. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – anyagok ideiglenes tárolásához. A KRESZ és a Kormányrendelet tehát egyértelmű rendelkezést tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy amennyiben a mindkét irányból behajtani tilos tábla alatt valamely kivétel megfogalmazásra kerül, úgy a tilalom ezt követően kerékpárra nem vonatkozik.

28. A 34/2017. (XII.11.) AB. határozatból következően a sajtó az utólag tévesnek bizonyult állításokkal kapcsolatban a helyreigazgatási kötelezettség alól csak akkor mentesül, ha a közvélemény tájékoztatása érdekében jóhiszeműen, az újságírói etika szabályainak megfelelően járt el (39.). A 7/2014. (III.7.) AB. határozat 35. pontjából következően a köztisztiséget viselők hivatalos tevékenységére vonatkozó rágalmazó állítás miatt kizárólag akkor lehet alkotmányosan kártérítést megítélni, ha bizonyítják, hogy a közlő rosszhiszemű volt, azaz tudatában volt annak, hogy állítása valótlan tény tartalmazott, vagy azért nem tudott annak valótlanágáról, mert igazságtartalmának vizsgálatakor súlyosan gondatlanul járt el. E két alkotmánybírói határozat egybevetéséből az következik, hogy a sajtó még társadalmi vita esetén is csak akkor mentesülhet a közszereplőre vonatkozó valótlan tényállítások helyreigazításának kötelezettsége alól, ha igazolni tudja, hogy a téves tényállítás megfogalmazása során az újságírói etika és az újságírótól elvárható gondosság alapján járt el.

Az alperes a felperes által készített videofelvételt megismerve jobb tudomása ellenére tett valótlan állítást a felvétel elkészítésének módjáról. Nem igazolta azt sem, hogy a kérdéses közlekedési táblával kapcsolatban milyen szakértő véleményének beszerzésére került sor. Ezek alapján az állapítható meg, hogy az alperes nem a tőle elvárható körültekintést tanúsította, ezért a valótlan tényállítások helyreigazításának kötelezettsége alól nem mentesülhet.

29. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a sajtó-helyreigazítási kérelemnek helyt adott. A helyreigazítás szövegét illetően az ítéltábla nincs kötve a kereseti kérelemhez PK. 15. számú állásfoglalás szerint, annak szövegét a sérelmezett tényekre, valamint az ezekkel szemben a jelen perben megállapítható valós tényekre figyelemmel határozta meg.

30. A felperes az első- és másodfokú eljárásban teljes egészében pernyertes lett, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a felperest az alperes javára perköltség fizetésére kötelező rendelkezését mellőzte.

31. Az elsőfokú eljárásban a felperes 36.000,- forint eljárási illeték, 50.000,- forint perköltség, összesen 16.656,- forint a tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos költséget és 30.000,- forint tárgyalási jelenlét címén fennálló költséget számított fel. A fellebbezéshez csatolt költségfelszámítás az elsőfokú eljárásra 36.000,- forintos peres eljárási illetéket, 50.000,- forint perköltséget, 24.000,- forint fellebbezési illetéket és 20.000,- forint perköltséget tartalmaz.

32. A fellebbezéshez csatolt költségfelszámítás az elsőfokú eljárásra vonatkozóan összegében kisebb, mint amit az elsőfokú eljárás során a felperes már csatolt, annak azonban nincs akadálya, hogy a felperes a másodfokú eljárásban az elsőfokú eljárással összefüggésben felszámított költségeit leszállítsa.

33. Az ítéltábla a fellebbezéshez csatolt, az első- és másodfokú eljárásra vonatkozó költségfelszámításban szereplő költségek közül a feljegyzett illetékekre nem volt figyelemmel, mivel azokat a felperes nem fizette meg, lévén az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési jogos. Ennek megfelelően az alperest 70.000,- forint első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. [Pp. 364. §, Pp. 83. §, (1) bekezdés].

34. A feljegyzett illeték összege az elsőfokú eljárásban 36.000,- forint, a másodfokú eljárásban 48.000,- forint. A pervesztes alperes perbeli jogképességgel csak a helyreigazítási kereset vonatkozásában rendelkezik [Pp. 496.§ (2) bekezdés], ezért a feljegyzett illetéket és a felperesnek járó perköltséget a kiadója, a Kft2. köteles megfizetni. [Pp. 102. § (1) bekezdés].

Győr, 2020. szeptember 10.

Dr. Zámbó Tamás sk.
sk.

a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.

előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig

bíró